

et aeg ei olle tulnud? Kaebamised ning turja sõnu: mid kaevavad iggapäev teie peale suremaks. Misio nõu ollets, sõbra kombel rätides: tulge minoga ühes jallapealt kuüninga ette, enne kui armo aeg otsa lõppeb; sest tõrumine ning pikkem aea võlvitamine ei aita teile midagi; teie võlla/val on kuhjaga täis! Paljo, vägga paljo kaebamisi teie üle on kuüninga kõrva ette tõstetud; täna kutsutakse teid kolmatkorda; kui teie selle kutsmise peale ei tulle, siis mõistetakse teid seadust möda, ilma järreltuulmata, surma. — Kuüningas saab kõige sõaväega seie tulles, teie kindlat mõisa ümberpiirama, et seddagi sisse egga wälja enam ei pease; ja teie lähete naise ja lastega, ello ning warraga ühestükki ukka. Kuüninga wõlli eest ei pease teie põggenema; sepärrast on kõige targem nõu: tulge hääl kombel kohto ette. — Kawalust ei olle teil, Jumal täänatud! pudu; teie sate ennast sest wõrgutusest lahti peastma, nõnda kui enne sedda suremast kimbutusest peastite ja oma waenlased äbbi sisse saatite.“ — Reinowadder ütles: „armas lellepoeg, teie nõu on kowäär. Julgest tahhan ma tulla õiguse otsust nõudma, ja lodan, et kuüningas mulle armo saab näitama; teia teab, mis suurt kasso ma temale sadan, agga ta teab ka, kudda teised issandad mind sellepärrast wihtawad. Ei wõiks miäota kuüninga aujärg üllesseista! Ja kui olleksin kammekord rohkemine elsinud, siiski tean, et kui teia ilma watan ja temaga saan räkima, siis lõppeb ta wihta otsogo

lewadine lumi päwa päistel! Kuüningal lül paljo sullastid ning nõuandjaid, agga tarla meelt ja nõu ei olle paljo sellegist leida. Kus ial tarla nõu pudub, peab Reinowadder neid juhtima; muido on sureissandade koggodus üks juhiwitsata waner. Mitto wihtab mind selle õnne pärrast, mõni jälle mu asja pärrast, ja üks toffin mo suremaid wihtamehhi on praego kuüninga jures koos, kes mulle surma on wändunud. Kuis sudan üksi päinis ulga wasto seista? Sepärrast kartsin tännini tulles. Agga siiski lähhen ennemine asja kohto ees selletama, kui et sest misio naise ning lastele midagi lahjo wõiks sündida. Armas Ermelina, kallid loomake!“ — ütles Reinowadder oma abikasale — „kandte truište oolt laste eest, ja wadake et kurniwissates teine teist kailaga pähhe ei pudu! Kõige enamist pallun teid norema pojakese Reino järrel wadata; temal on keshad ambad suus ja iggapiddi issa-kujjo ning kombes, lodan temast üskford mehhe sawad; ja siin on mo poeg Rossel, weike wõrruke, sedda nisama armsaks pean! Ta oskab auduwa linno alt muäad warrastada, et lind sedda tähhele ei pane. Tehke lastele iggapiddi meele hääd ja kaitsege neid lahjo eest! taggasi tulles tassun teile kōid waewa ning oolekandmise kätte.“ Seddawisi nait manitsedes jättis Reinowadder jummalaga ja töttas Ermabemega miäema.

Teed käies ütles Reinowadder määrake: „Mo kallid lellepoeg ja sõbber! pean teile tunnistama, mis